

ren har at vaage over, at hans Tarev behorigt iagttages under Forhandlingerne. Naar en Forsvarer bliver at bestikke, skeer dette af Dommeren. En Tiltalt kan benytte en af ham selv antagen Sagforers Bistand.

§ 272.

Paa den i Stævningen berammede Dag foretages Sagen i et offentligt Retsmode.

Efterat Anklagebestlutningen eller Klagen er oplæst og den offentlige Anklager, hvis han dertil finder Anledning, yderligere har begrundet sin Paastand skrides der til Bevisforelsen. Naar denne er endt, gives Ordet til Anklageren og efter ham til den Fornrettede, hvis denne vil fremsætte Erstatningspaastand, og dernæst til den Tiltalte, eller den for ham bestiktede eller af ham antagne Forsvarer. Derefter slutter Dommeren Forhandlingerne, med mindre der efter Omstændighederne maatte findes Anledning til, efter derom fremsat Begjæring, endnu engang at give Rogen af de Vedkommende Ordet, hvorefter Retten paakjender Sagen, dersom den ikke af en eller anden Grund udsættes. Dommen bør indeholde en kort Fremstilling af de Grunde, hvorpaa Domslutningen stottes, og navnlig betegne de Overtrædelser, for hvilke, og de Lovbud, hvorefter Straf idømmes.

§ 273.

Under Behandlingen af de heromhandlede Sager udøver Underdommeren den Myndighed, der under Hovedforhandlingen ved Rævningeretten er tillagt dels Retten dels dennes Formand.

§ 274.

Med Hensyn til Vidners Udeblivelse og deres Nægtelse af at besvare fremsatte Spørgsmaal saavel som med Hensyn til de Personer, der udvise en forstyrrende og Rettens Værdighed krænkende Adfærd, komme de Bestemmelser, der i saa Henseende ere givne angaaende Forundersøgelsen, jfr. §§ 79, 83, 119, her til Anvendelse istædefor de tilsvarende Regler angaaende Hovedforhandlingen for Rævningeretten.

§ 275.

Findes en for Underretten paatalt Handling at henhøre under Rævningerettens Afgjørelse bliver Sagen ved en af Grunde ledsaget Dom at afvise. Afvisningsdommen kan af Overanklageren efter den offentlige Anklagers Indstilling indbringes for Landsoverretten.

§ 276.

Forhandlingen for Underretten bør, saavidt muligt, tilendebringes og Sagen paakjendes i et Retsmode.

Dog kan Dommeren, naar det til Sagens behorige Dplysning skjøntes nodvendigt, udsætte samme en kort Tid, jfr. § 272, efter at der er givet de Vedkommende Leilighed til at yttre sig i den Anledning. Ligeledes er han bemyndiget til efter Forhandlingens Slutning at udsætte Dommens Afgjælse, dog ikke længere end til en af de nærmest paafølgende Sognedage.

§ 277.

Udebliver den Tiltalte efter lovlig Tilfjælse uden at oplyse, at saadant hidrører fra uovervindelige Hindringer, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om større Straf end Boder, at vedgaae det ham paafigtede Forhold, og Sagen bliver da, efter at Klageren har udralt sig, at paadomme uden videre Bevis forelse, jfr. § 263. Kan Sagen medføre hoiere Straf end Boder, og kan den Tiltalte ei strax foranstaltes fremstillet for Retten, forholdes i Overensstemmelse med de i 7de Kapitel givne For skrifter.

§ 278.

Efterat en Sag er paakjendt ved Underretten, bør Dommen, forsaavidt de Vedkommende ei have overværet dens Afgjælse, saareft muligt vidnefast forkyndes for den offentlige Anklager og ligeledes for den Tiltalte, naar han er idomt Straf eller Sagens Omkostninger, hvorhos der ved Forkyndelsen meddeles dem en bekræftet Udskrift af Dommen.

Kan Dommen af Domsældte indaafes for hoiere Ret, bør han, naar Dommen afgjæses i hans Overværelse, strax, og ellers ved Forhyn-